Pregaria.cat

Entrada

Sí, està venint (Advent 1)

Hem ventilat la seva habitació. Hem fregat el terra. Hem netejat les estanteries i hem tret la pols dels llibres. Ahir ens va arribar la notícia que ja havia sortit; no podia concretar ni el dia ni l'hora d'arribada, perquè les connexions dels avions en aquells països depenen de les guerres i dels interessos dels concessionaris. Ens fa tanta il·lusió, que torni. Tenim unes ganes d'abraçar-lo, de veure quina cara fa, que dormi i descansi, i també que ens expliqui la feina del camp de refugiats. Ha passat tant de temps des que va marxar i, encara que no hem perdut el contacte, és tan diferent veure'l, escoltar-lo i abraçar-lo!!

No creieu que li podríem fer un regal? Potser un ordinador d'última generació? Bona idea, però penso que en aquell camp segurament no hi ha infraestructura per a un aparell com el que dius.

Serà millor que li ho preguntem. Quins regals vols que et fem? Què és el que t'agrada? Quines coses et fan falta? Ho trobarem tot, i si no ho trobem parlarem amb un amic de Xina que ens indicarà com trobar-ho.

Hi ha un missatge!! Ep, família, hi ha un missatge. Veniu, si un plau, que el llegirem entre tots. Tu, Míriam, llegeix-lo tu...

Des dels límits del món, en aquesta nit fosca, mirant l'estel que brilla en les tenebres, us tinc presents, família, estimada família...
Hola, a tots i totes. M'ha arribat el correu en què em preguntàveu quins regals m'agraden. EL MEU REGAL SOU VOSALTRES, avis, pares, germans i germanes, nets, amics, veïns, familiars, ciutadans, dones i homes del país, persones de tot el món...
Totes i tots sou per a mi el millor regal.
No hi ha res comparable a això. No vinc per tenir coses, sinó per trobar-me amb persones. Us porto la pau, la meva amistat, un somriure nou, l'atenció als més petits, i que posem en el centre de la nostra vida els refugiats de tants camps de concentració, la gent que mor de gana, aquells que han de fer tants kilòmetres per cercar una mica d'aigua... El meu regal és fer un canvi, deixar-nos de coses inútils i de tantes ximpleries i que aprenguem a estimar-nos. Ja estic venint... Els vols són irregulars, però arribaré.
Tinc tantes ganes de vosaltres i de tothom. Soc humà, un més, per fi. Encara que manquen uns dies espero tant trobar-vos!!!
Estic emocionat i no podria explicar fins a quin punt us estimo. Una abraçada. J.

Jesús Renau sj.